

4413 $\frac{5}{4}$ 16: 2. Beh. af F. t. L. om ændret Affattelse af L. om overordentlig Indkomstskat til Staten. 4414

Der vil opstaa mangfoldige Tvivlsmaal og mangfoldige Disputer om Grænselinien, og det vil volde lige saa store Vanskeligheder at hævde og forsvare en saadan Linie som at hævde det Standpunkt at tage enhver Merindtægt med. Naar man vil se paa, hvorledes Opfattelsen er i andre Lande, hvor man er slaaet ind paa den samme Vej — i Norge og Sverige, som det ærede Medlem nævnede, har man kun beskattet, hvad der kaldes Krigskonjunkturgevinst, medens man i England og Tyskland nogenlunde tager alt med —, vil man finde, at ogsaa i de Lande er de Betragtninger, der gøres gældende, i høj Grad modstridende. Man har overrakt mig et Nummer af et tysk Finanstidsskrift, hvori der findes en Afhandling paa 150 store Oktavsider, som begrunder og forklarer i alle Enkeltheder det tyske System. Samtidig hermed læser jeg i et tysk Ugeskrift, der udgives af en ogsaa her i Landet velkendt Publicist, omtrent saaledes: „Den huer mig ikke, denne Skat paa Krigsfor-tjeneste. Her har Staten formaaet en Mængde private Virksomheder til at overtage Fabrikationen af Ammunition og andre Krigsfor-nødenheder, som Staten behøver, og i dette Øjemed at omlægge hele deres Bedrift. Staten er gaaet ind paa at betale disse Virksomheder en Pris, som maa anses for at være rimelig og retfærdig i Forhold til det Arbejde, den Risiko og de Vanskeligheder, disse Virksomheder paatager sig, og nu kommer Staten bagefter og siger: Behag at udlevere Halvdelen af Fortjenesten til os i Form af Skat! Jeg synes ikke om det.“ Denne Betragtning forekommer mig egentlig lige saa medholdelig som den, der endog vil have Krigsgevinsten alene beskattet.

Det, der for mig synes det afgørende, naar man overhovedet vil paalægge en Skat af denne Art, er at vælge den Fremgangsmaade, som i praktisk Henseende er mest egnet til at føre til Maalet, og jeg er ikke i Tvivl om, at det at skulle gennemføre en Distinktion i Enkeltheder, en Undersøgelse, hvorved man skal overveje minutøst, hvorfra denne eller hin Indkomst skriver sig, er saa besværlig for Administrationen, at de Ulemper, der følger med at beskatte al Merindtægt, bliver forholdsvis af ringe Vægt.

Saa vidt mig bekendt foreligger der endnu ikke fra de Lande, hvor man trækker denne Grænselinie, Resultater med Hensyn til Virkningen af disse Skattelove, men vi har fra os selv allerede en Erfaring. I det forløbne Aar er det Antal Skatteydere, som er sat i overordentlig Indkomstskat, mellem 2,600 og 2,700. Deraf har 1,100, det vil sige over 40 pCt., klaget, Disse Klager giver Administrationen overordentlig meget Besvær, og hvorledes vil Forholdet ikke blive, naar man udvider Grænsen for de skattepligtige Indkomster nedefter fra 8,000 til 2,000, hvorefter Antallet af skattepligtige vil blive omtrent firedoblet? Det tør siges med Sikkerhed, at man vil komme til at staa overfor en saa brydsom Opgave, at det vil være meget uheldigt at paalægge Administrationen at løse den. Jeg skal tilføje, at naar man vil gennemføre ikke blot en Fritagelse paa det Grundlag, som den nuværende Lov fastsætter, nemlig at vedkommende skal godtgøre, at overhovedet slet ingen Del af hans Indkomst kan antages at hidrøre fra Krigskonjunkturerne, men vil udvide Bestemmelsen saaledes, at hvor det ikke kan paavises, at Indkomsten hidrører fra Krigsforholdene, skal vedkommende slippe fri, er jeg bange for, at det vil blive en overmaade vanskelig Sag at fange nogen ind i det Fiskenet. Den Dræt, man vil trække i Land i det Net, vil blive meget fattig. Ikke blot de smaa og de mellemstore Fisk vil slippe ud, men selv de store Hvaler og Hajer vil gaa gennem Masker af denne Vidde. For Statsindtægternes Skyld vil det være lidet anbefalelsesværdigt at forlade det Princip, som Lovforslaget lægger til Grund.

Med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal, som er blevet fremdraget af forskellige ærede Talere, skal jeg bemærke, at det har været mig umuligt at faa opgjort nøje, hvorledes Udbyttet af denne Skat kan antages at ville stille sig. Skatten, der er paalignet efter Loven af 10. Maj 1915, har for det forløbne Skatteaar indbragt mellem 6 og 7 Mill. Kr. Den her foreslaaede Skat vil sandsynligvis indbringe en 20 pCt. mere end Skattereglerne af 1915, hvis disse bragtes til Anvendelse for det nu løbende Skatteaar. Den Indtægt, der vil fremkomme ved Hjælp af